

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **J. P.**, narozený XX. YY. ZZZZ
bytem Č. B., L.
zastoupený advokátem Mgr. Miroslavem Krutinou
sídlem Vyšehradská 423/27, 128 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Finanční arbitř**
sídlem Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1

**o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci vedené žalovaným pod
sp. zn. FA/SR/ZP/622/2017**

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat nález ve věci vedené pod sp. zn. FA/SR/ZP/622/2017 o návrhu žalobce ze dne 6. 6. 2017, a to do 90 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 14 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, Mgr. Miroslava Krutiny, advokáta.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 5. 6. 2018 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného a navrhuje, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat do tří dnů od právní moci rozsudku nález ve věci vedené žalovaným pod sp. zn. FA/SR/ZP/622/2017 o návrhu ze dne 6. 6. 2017, kterým žalobce uplatnil nárok vyplývající z pojistné smlouvy o investičním životním pojištění č. 6582531915 proti

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

společnosti Česká pojišťovna, a.s., IČO: 45272956, sídlem Spálená 75/16, 113 04 Praha 1 (dále jen „instituce“), uzavřené dne 26. 8. 2009.

2. Žalobce uvedl, že podal dne 6. 6. 2017 návrh na zahájení řízení před žalovaným, kterým uplatnil nároky vyplývající ze shora uvedené pojistné smlouvy. Žalovaný dne 8. 6. 2017 zahájil řízení a současně vyzval žalobce k odstranění nedostatků návrhu na zahájení řízení, což žalobci oznámil oznámením o zahájení řízení ze dne 27. 7. 2017. Žalobce odstranil nedostatky návrhu vyjádřením ze dne 8. 8. 2017. Následně zůstal žalovaný vůči žalobci v uvedené věci nečinný, když poslední úkon byl vůči němu učiněn dne 27. 7. 2017 a žalovaný tak byl nečinný po dobu více než 8 měsíců. Žalobce proto vyzval žalovaného dne 6. 4. 2018 k odstranění nečinnosti podle ust. § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný se k výzvě k opatření proti nečinnosti vyjádřil dne 23. 4. 2018 a dále zůstal nečinný až do podání žaloby.
3. Žalobce odkázal na ust. § 15 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), podle kterého rozhoduje finanční arbitr bez zbytečného odkladu nálezem, nejdéle však do 90 dnů od shromáždění všech podkladů nutných pro rozhodnutí. Žalovaný má rozhodnout bez zbytečného odkladu, aktivně ve věci konat a aktivně obstarávat podklady pro vydání nálezu. Neuvedení lhůty pro obstarání podkladů na žalovaného klade zvýšené nároky, aby aktivně obstaral spisovou dokumentaci a činil úkony v řízení v přiměřené lhůtě, neboť v souladu s požadavkem na rychlost řízení je žalovaný ve fázi obstarávání podkladů s ohledem na chybějící lhůtu povinen činit úkony v přiměřené lhůtě (k tomuto žalobce odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2018, č. j. 14 A 23/2017 - 35).
4. Žalobce uvedl, že podstatou řízení před žalovaným je zejména posouzení nároku žalobce vztahujícího se k pojistné smlouvě, související s dokumentací, kterou žalobce žalovanému předložil již s návrhem na zahájení řízení. Žalobce žalovaného opakovaně informoval, že další relevantní podklady nemá. Žalovaný ve svém vyjádření k výzvě na odstranění nečinnosti sice uvedl, že v řízení pokračuje a podklady analyzuje, ale neuvedl žádné konkrétní úkony nebo opatření, které učinil. Několikaměsíční nečinnost žalovaného nelze považovat za aktivní jednání směřující k rozhodnutí věci bez zbytečného odkladu. Žalovaný ve fázi obstarávání podkladů nečiní úkony v přiměřené lhůtě, aktivně nejedná a je nečinný.
5. Náklady žalobce vyčíslil na částku 10 228 Kč, jež se skládají ze soudního poplatku 2 000 Kč, dále 2 úkonů právní služby (převzetí a příprava věci, kvalifikovaná předžalobní výzva a žaloba) účtovaných dle ust. § 7 odst. 5 ve spojení s ust. § 9 odst. 4 písm. d) a ust. § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., 2 x 300 Kč režijního paušálu dle ust. § 13 odst. 3 téže vyhlášky a DPH ve výši 1 428 Kč.
6. Žalobce proto navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat do tří dnů od právní moci rozsudku nález o návrhu žalobce ze dne 6. 6. 2017 ve věci vedené žalovaným pod sp. zn. FA/SR/ZP/622/2017.

II. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 15. 8. 2018 shrnul podstatu řízení, které vede na návrh žalobce. Žalovaný uvedl, že vede desítky řízení, ve kterých jsou řízení zahajovaná na základě šablonovitého návrhu a ve kterých figuruje jako zástupce Mgr. Miroslav Krutina, stejně jako v předmětné věci. Má podezření, že zástupce žalovaného zneužívá bezplatnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

řízení před žalovaným, aby získal bezdůvodné obohacení z pojistné smlouvy. Dovolávání se nečinnosti ze strany zástupce žalobce je nepoctivým jednáním a zjevným zneužitím práva, jelikož v řízení před žalovaným vymáhá nároky z pohledávek, které byly spotřebitelem postoupeny na podnikatele. Odpovědnost za případné prodlžení žalovaného i v těch případech, kdy k postoupení pohledávky na podnikatele nedošlo, nese zástupce žalobce, který si musel být vědom skutečnosti, že podává k žalovanému na desítky návrhů na zahájení řízení, o nichž žalovaný není oprávněný rozhodovat, přičemž tuto skutečnost žalovanému zatajil. Obdobným způsobem postupují i další zástupci spotřebitelů (8 advokátů) zhruba v 900 řízeních, když se lze důvodně domnívat, že všichni tito zástupci konají společně, protože se jejich podání a postupy neliší, někteří zástupci jsou přímo společníci nebo spolupracující advokáti v jedné advokátní kanceláři.

8. Žalovaný konstatoval, že postupuje v řízení aktivně a přiměřeně vzhledem k smyslu institutu mimosoudního řešení sporů, své zákonem omezené příslušnosti a podezření na šikanózní jednání zástupce žalobce, dále vzhledem k nástrojům a postupům, které mu umožňují procesní předpisy, předmětu sporu a jeho složitosti, počtu obdobných případů a s ohledem na to, co je pro účastníky v sázce. Investiční životní pojištění představuje jeden z nejsložitějších a spotřebiteli nejméně pochopitelných produktů na finančním trhu. Nezřídka odkazuje pojistná smlouva na dokumenty, které nebyly předloženy. Žalovaný tak musí zkoumat veškerou smluvní dokumentaci každého jednotlivého případu. Zároveň je povinen rozhodovat spory ve stejném rozsahu jako obecný soud, ale je přitom nadán pouze prostředky a postupy, které mu umožňuje zákon o finančním arbitrovi.
9. Žalovaný uvedl, že finančnímu arbitrovi je v ust. § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi stanovena lhůta pro vydání nálezu. Počátek běhu lhůty pro vydání nálezu váže zákon o finančním arbitrovi na shromáždění podkladů nutných pro rozhodnutí, když tento okamžik zákon nijak dále nevysvětluje. K počátku běhu lhůty se vyjádřil Nejvyšší správní soud v zatím jediném rozhodnutí ze dne 31. 5. 2018, č. j. 9 As 36/2018 - 37. Žalovaný nesouhlasí s dílčími závěry v tomto rozhodnutí, ale přehodnotil svůj dosavadní výklad ust. § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi. Žalovaný má za to, že korigovaný výklad odpovídá jak textu a účelu zákona o finančním arbitrovi a smyslu i cíli transponované směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů, tak principům předneseným Nejvyšším správním soudem v citovaném rozhodnutí. Žalovaný má za to, že lhůta podle ust. § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi počne běžet dnem, kdy si žalovaný vyhodnotí úplnost spisového materiálu a tuto skutečnost projeví navenek tím, že vyhotoví a vypraví výzvu stranám sporu k seznámení se se shromážděnými podklady. Pouhé doručení „posledního“ podkladu v řízení samo o sobě nemůže založit běh lhůty pro vydání rozhodnutí, ostatně i Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalovaný jako správní orgán rozhodující spor je ten, kdo má vyhodnotit úplnost shromážděných podkladů. Je tomu tak proto, že v okamžik doručení kteréhokoliv podkladu od kteréhokoliv účastníka řízení či jiné dožádané osoby nikdy není zřejmé, zda se jedná o doručení skutečně posledního podkladu v řízení. Toto je zjiitelné vždy až *ex post* po prostudování a vyhodnocení takového podkladu. Obdržený podklad nejenže nemusí prokazovat dosavadní tvrzení a nemusí být úplný, ale žalovaný jej především musí konfrontovat s dosud zjištěnými okolnostmi. Teprve v okamžiku vyhodnocení přijatých podkladů lze tedy s jistotou říci, že poslední přijatý podklad je skutečně poslední a žalovaný má k dispozici úplný spis stížnosti, resp. shromáždil všechny podklady nutné pro vydání rozhodnutí ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi. Doba, po kterou žalovaný hodnotí obdržené podklady, se liší v závislosti na rozsahu a obsahu předložených podkladů. Lhůta stanovená

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

žalovanému pro vydání rozhodnutí počíná běžet ode dne vyhotovení a expedice výzvy k seznámení se se shromážděnými podklady.

10. Vzhledem k výše uvedenému žalobce nemohl úspěšně vyčerpat prostředky, které stanoví správní řád k ochraně proti nečinnosti v ust. § 80 odst. 3 poslední věty správního řádu, když žádost k přijetí opatření proti nečinnosti lze úspěšně podat až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí. Žádost žalobce k opatření proti nečinnosti vyhodnotil žalovaný jako předčasnou, a tudíž nedůvodnou. Zásadní podmínky pro podání správní žaloby ve smyslu ust. § 79 a § 80 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tedy vyčerpání všech prostředků ochrany proti nečinnosti a marné uplynutí lhůty stanovené zákonem pro vydání rozhodnutí, nebyly splněny. Soud by tak měl žalobu odmítnout jako nepřípustnou a předčasnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. Žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2013, sp. zn. 6 Ans 5/2013, a ze dne 18. 1. 2017, sp. zn. 8 As 88/2016.
11. Žalovaný nepožaduje v řízení náhradu nákladů řízení.
12. Závěrem proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, případně jako nepřípustnou a předčasnou odmítl.

III. Replika žalobce

13. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že nečinnost žalovaného nemůže být způsobena jednáním zástupce žalobce, a nemůže být kladena ani k tíži ostatním spotřebitelům, kteří se domáhají svého práva. Žalobce upozornil, že vyjádření žalovaného je paušalizované a nemá jakoukoliv skutkovou relevanci ke konkrétnímu případu. Žalovaný k dnešnímu dni nerozhodl v oblasti investičního životního pojištění stovky řízení, která byla zahájena v roce 2015 a později. Složitost investičního životního pojištění nemůže jít na újmu žalobci, zejména za situace, kdy je žalovaný orgánem určeným právě k řešení sporů z předmětných smluv a měl by disponovat dostatečně početným odborným aparátem k posouzení problematiky, efektivně, rychle a věcně správně. Dospěl-li žalovaný k závěru, že není příslušný předmětný spor projednat a rozhodnout, nechť učiní příslušné rozhodnutí. Žalovaný jako správní orgán je povinen konat ve stanovených lhůtách, přičemž množství projednávaných věcí a údajná přetíženost nemůže jít k tíži žalobce.
14. Korigovaný výklad žalovaného k ust. § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi podle žalobce neodpovídá předmětnému rozsudku Nejvyššího správního soudu, který dospěl k závěru, že počátek běhu lhůty je objektivně zjistitelným okamžikem, kdy je tento okamžik spojen s možností provést předběžné právní vyhodnocení. Tedy okamžikem, kdy se objektivně dostanou do sféry žalovaného podklady, z nichž mohl být učiněn právní závěr o výsledku sporu. Přistoupení na výklad žalovaného by znamenalo, že objektivně zjistitelný okamžik pro počátek běhu lhůty je, po subjektivním vyhodnocení úplnosti podkladů žalovaným, až následná výzva žalovaného k seznámení se účastníků řízení se spisem. Toto by znamenalo, že počátek běhu lhůty by byl výlučně na uvážení žalovaného, žalovaný by tak byl časově neomezen při shromažďování podkladů a žalobce by byl zcela odkázán na libovůli žalovaného, který by si sám určil počátek běhu předmětné lhůty.

IV. Obsah správního spisu

15. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vyplývá, že dne 8. 6. 2017 byl žalovanému doručen návrh žalobce na zahájení řízení před finančním arbitrem o zaplacení peněžité částky, *in eventum* o vyslovení neplatnosti ujednání o nákladech a poplatcích,

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

konkrétně o nároku vyplývajícím z pojistné smlouvy o investičním životním pojištění uzavřené dne 26. 8. 2009 proti instituci. Dne 27. 7. 2017 žalovaný vydal poučení o právní pomoci, bezplatnosti a nákladech řízení před finančním arbitrem, stejného dne pak žalovaný vydal též oznámení o zahájení řízení zaslané žalobci a výzvu k odstranění nedostatků návrhu adresovanou žalobci a doručenou mu dne 4. 8. 2017. Ve výzvě požadoval předložit důkazy, které dosud žalobce nedoložil (zejména smluvní a související dokumentaci vázící se ke sjednanému pojištění včetně např. výpisů o aktuálním stavu pojištění, pojistných podmínek, přehledu poplatků a veškerou komunikaci s institucí), vylicit, jaké předmluvní a smluvní dokumenty mu byly předloženy před podpisem pojistné smlouvy a ty předložil, nebo vysvětlil, proč jednotlivé dokumenty nemá, dále uvést, jaké důvody ho vedly k uzavření pojistné smlouvy a dále sdělit výši peněžitě částky, jejíž vydání se v řízení před finančním arbitrem domáhá. Dne 8. 9. 2017 bylo žalovanému doručeno vyjádření žalobce k výzvě k odstranění nedostatků návrhu, ve kterém mimo jiné uvedl, že nedisponuje jinými důkazy nebo prostředky, než které doložil již v rámci podaného návrhu na zahájení řízení ze dne 6. 6. 2017, a proto ani není schopen vyčíslit přesnou výši peněžitě částky, jejíž vydání se v řízení před finančním arbitrem domáhá. Žalobce nebyl schopen s ohledem na časový odstup od uzavření pojistné smlouvy konkrétně specifikovat, které dokumenty obdržel při uzavření smlouvy, avšak uvedl, že předmětný pojistný produkt byl žalobci představen jako na trhu ojedinělá a výhodná forma spoření, resp. zhodnocování vložených finančních prostředků. Žalobce pojistnou smlouvu uzavřel výlučně na doporučení zprostředkovatele, o kterém v té době nemohl objektivně předpokládat jinak, než že se jedná o odborníka v dané oblasti. Žalobce na základě prezentace zprostředkovatele měl za to, že se jedná o spoření s možností sjednat si pojistnou ochranu, přičemž skutečnost, že se nejedná o spořicí produkt, nebylo žalobci ze strany zprostředkovatele ani ze strany instituce žádným způsobem sděleno.

16. Ze správního spisu dále vyplývá, že žalovaný dne 15. 9. 2017 zaslal oznámení o zahájení řízení instituci a zároveň výzvu instituci k poskytnutí vysvětlení a předložení dokumentace vztahující se k předmětu sporu. Výzva byla doručena instituci dne 18. 9. 2017. Ve výzvě žalovaný požadoval předložit veškeré smluvní dokumenty vázící se k pojistné smlouvě o životním pojištění č. 6582531915 uzavřené dne 26. 8. 2009, a to včetně návrhu na uzavření pojistné smlouvy, pojistky, všeobecných pojistných podmínek, doplňkových pojistných podmínek, zvláštních pojistných podmínek pro životní pojištění, přehledu poplatků platných během trvání pojištění, informace pro zájemce o pojištění osob, modelace pojištění, záznamu o požadavcích a potřebách klienta, finanční analýzy nebo obdobného dokumentu obsahujícího informace o žalobci apod., předložit oznámení adresovaná žalobci o změně smluvních podmínek nebo změně právního předpisu a následný souhlas žalobce s těmito změnami, předložit relevantní komunikaci se žalobcem vztahující se k jeho návrhu, dále doložit, zda a jak byla vůči žalobci splněna informační povinnost podle ust. § 66 zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojistné smlouvě“), doložit veškeré výpisy o stavu pojištění a uvést, zda nejméně jednou za čtvrtletí informovala žalobce o aktuální hodnotě podílů, na které je vázáno pojistné plnění a nejméně jednou za rok o struktuře podkladových aktiv pro pojistné smlouvy vázané na investiční podíly, doložit vývoj pojistného účtu pojistníka, předložit podrobný přehled vývoje a aktuálního stavu pojištění žalobce, ze kterého by byly patrné informace o sjednané struktuře pojistného placeného za pojistné období a její fakticky realizované podobě za dobu trvání pojištění (tj. kompletní přehled o rozložení pojistného na rizikovou

a investovanou či smluvně úročenou část, kompletní přehled o rozložení jeho rizikové části na pojistné reálně konzumované na pojistnou ochranu z hlavního pojištění rizika smrti a jednotlivá sjednaná riziková připojištění, kompletní přehled o jednotlivých sjednaných poplatcích a nákladech účtovaných na vrub zaplaceného pojistného přímo nebo formou snížení hodnoty pojistného účtu včetně postupu výpočtu a fakticky stržené výše poplatků, jakož i kompletní přehled o konkrétních smluvních ujednání zakládajících práva a povinnosti podle tohoto bodu výzvy), dále uvést, jestli pojištění stále trvá, zda a v jaké výši je možný mimořádný výběr a jaká je aktuální výše odkupného, či jakým způsobem a k jakému datu bylo pojištění ukončeno, včetně data a výše vyplaceného odkupného a způsobu jeho stanovení, identifikovat pojišťovacího zprostředkovatele, který jménem instituce uzavřel předmětnou pojistnou smlouvu, jakož i předložit podklady k prokázání existence jeho oprávnění jednat jménem instituce, dále doložit, že pojišťovací zprostředkovatel při sjednání pojištění s žalobcem vykonal činnost s odbornou péčí a chránil zájmy spotřebitele, a konečně doložit, že pojišťovací zprostředkovatel před uzavřením pojistné smlouvy zaznamenal požadavky a potřeby žalobce související se sjednáváním pojištěním, jakož i důvody, na kterých pojišťovací zprostředkovatel založil svá doporučení pro výběr daného produktu. Současně žalovaný s odkazem na ust. § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi instituci vyzval, aby sdělila, zda se pokusila o smírné řešení sporu se žalobcem či zda považuje smír ve věci za možný a za jakých podmínek.

17. Z obsahu předloženého spisového materiálu bylo dále zjištěno, že dne 3. 10. 2017 žalovaný obdržel žádost instituce o prodloužení lhůty k vyjádření a poskytnutí vysvětlení a předložení dokumentace, neboť se jí zatím nepodařilo zajistit veškeré podklady. Žalovaný sdělením ze dne 5. 10. 2017 prodloužil lhůtu k předložení dokumentace instituce do 18. 10. 2017. Dne 17. 10. 2017 bylo žalovanému doručeno vyjádření instituce k návrhu na zahájení řízení před Finančním arbitrem a byla předložena dokumentace.
18. Instituce předložila smlouvu o Životním pojištění Profi Invest č. 6582531915 ze dne 26. 8. 2009, dodatky k pojistné smlouvě, pojistku, dopis k pojistce, všeobecné pojistné podmínky, doplňkové pojistné podmínky, všeobecné pojistné podmínky pro životní pojištění, povahu podkladových aktiv vnitřních fondů, přehledy poplatků, veškerou dostupnou komunikaci s žalobcem (informace k pojištění ze dne 15. 7. 2016, informace k pojištění ze dne 29. 7. 2016 – stav pojistné smlouvy k tomuto dni, potvrzení o uzavření pojistné smlouvy ze dne 14. 9. 2009, potvrzení o přijetí žádosti ze dne 31. 1. 2012, výroční dopis ze dne 2. 10. 2010, výroční dopis ze dne 1. 1. 2012, výroční dopis ze dne 1. 3. 2013, výroční dopis ze dne 1. 3. 2014, výroční dopis ze dne 1. 3. 2015, výroční dopis ze dne 1. 3. 2016, žádost žalobce ze dne 24. 11. 2010, žádost žalobce ze dne 29. 1. 2012, žádost žalobce ze dne 5. 7. 2016, informace o kladném vyřízení žádosti o změnu ze dne 16. 12. 2010, informace o kladném vyřízení žádosti o změnu ze dne 15. 2. 2012, výpověď pojistné smlouvy ze dne 7. 11. 2016, sdělení o zániku pojištění s výplatou odkupného ze dne 7. 12. 2016, výzva k plnění před podáním návrhu na zahájení řízení ze dne 23. 12. 2016, odpověď právnímu zástupci žalobce ze dne 22. 5. 2017), tabulku vývoje podílů na výnosech, tabulku měsíčního rizikového pojistného a nákladů za dobu trvání pojištění, tabulku rozpadu lhůtního pojistného, výpočet správních a počátečních nákladů, tabulku výše výplaty odkupného k datu 7. 12. 2016, smlouvu ze dne 17. 8. 2004 o nevýhradním obchodním zastoupení jménem a na účet instituce pojišťovacím zprostředkovatelem – společností OVB Allfinanz, a.s., IČO: 48040410, sídlem Baarova 1026/2, 140 00 Praha 4, smlouvu o obchodním zastoupení uzavřenou dne 21. 6. 2010 mezi společností OVB Allfinanz, a.s. a panem Bc. D. E., narozeným 7. 11. 1080, IČO: 73822230, bytem Ulička 859/12, 623 00 Brno, smlouvu o

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

spolupráci při správě produktů vedoucími spolupracovníky OVB Allfinanz, a.s. uzavřenou téhož dne mezi týmiž stranami, dohodu o ukončení spolupráce uzavřenou dne 6. 6. 2017 mezi týmiž stranami a protokol sepsaný dne 26. 8. 2009 mezi panem Bc. D. E. a žalobcem o zjištění potřeb zájemce o pojištění. Instituce uvedla, že v průběhu trvání pojistné smlouvy nemění smluvní podmínky, ani smluvní dokumentaci, případně právní předpis rozhodný pro vztahy vzniklé z pojistné smlouvy, tedy ani nepožaduje souhlas pojistníků s takovými změnami. Instituce ve vyjádření odkázala na příslušná ustanovení pojistné smlouvy či pojistných podmínek ohledně určení výše poplatků, splnění informační povinnosti podle ust. § 66 zákona o pojistné smlouvě, informací o definici všech pojištění a všech opcí, informací o způsobu výpočtu a rozdělení bonusů, informací o způsobu určení výše odkupného, informací o definici podílů, na něž je vázáno pojištění plnění, informací o odstoupení od pojistné smlouvy, informací o riziku investice, neexistenci záruky návratnosti investice, způsobu a rozsahu záruky a předpokládaných nebo možných výnosů, když uvedla i doslovnou citaci těchto jednotlivých ustanovení. Instituce dále uvedla, že bylo uhrazeno běžné pojištění ve výši 92 200 Kč, nebylo uhrazeno žádné mimořádné pojištění ani nebyl proveden žádný mimořádný výběr, žalobci nebyly poskytovány podíly na zisku hospodaření pojišťovny, neboť takový institut nebyl součástí smluvního vztahu, a že podíly na výnosech z rezerv pojistného byly smluvně upraveny, kdy instituce opět uvedla doslovnou citaci jednotlivých ustanovení. Instituce dále konstatovala, že rozložení pojistného na rizikovou a investovanou část je dobře patrné z předkládaných tabulek a vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nesjednal úrazové připojištění, ale pouze pojištění pro případ smrti, byla celá částka pojistného reálně konzumovaná na pojistnou ochranu využita na pojištění rizika smrti. Ohledně nákladů a poplatků, informací o pojistném, jakož i informací o odkupném, odkázala instituce na jednotlivá ustanovení pojistných podmínek, opět s jejich doslovnou citací. Instituce dále rozklíčovala výpočet správních a počátečních nákladů, což podrobně rozepsala též v příložených tabulkách. Dále konstatovala, že pojišťovací zprostředkovatel ze zákona samostatně odpovídá za škody, které svou činností jinému způsobí, neboť se jedná o právně samostatný subjekt, který je s institucí pouze ve smluvním vztahu. Pojišťovací zprostředkovatel je na základě smlouvy s institucí oprávněn svou činnost vykonávat prostřednictvím třetích osob, zpravidla podřízených pojišťovacích zprostředkovatelů, jak tomu bylo i v tomto případě, avšak je povinen smluvně zajistit, aby i jiné osoby, které je oprávněn používat k výkonu obchodního zastoupení a které nejsou v přímém smluvním vztahu s institucí, dodržovaly povinnosti stanovené zákonem a smlouvou s institucí, aby byly řádně proškoleny, složily povinné zkoušky pro výkon zprostředkovatelské činnosti pro příslušné druhy pojištění a měly potřebné vybavení. Za porušení povinností jiných osob, případně za škodu jimi způsobenou, pak odpovídá přímo pojišťovací zprostředkovatel. Pojišťovací zprostředkovatel při zprostředkování pojistných smluv standardně postupuje s odbornou péčí a i v případě sjednání pojistné smlouvy se žalobcem postupoval tak, aby odpovídala požadavkům a potřebám žalobce. Instituce uvedla, že žalobce byl navíc ze strany podřízeného pojišťovacího zprostředkovatele informován o sjednáváním produktu dostatečně, jakož i o rizicích spojených s investováním finančních prostředků do vnitřních fondů instituce, kdy výše kapitálové hodnoty může kolísat a není tedy zaručena návratnost investované částky. Povaha podkladových aktiv pro pojistné smlouvy vázané na investiční podíly je taktéž podrobně vysvětlena v povaze podkladových aktiv vnitřních fondů, jakož i v doplňkových pojistných podmínkách, jež jsou součástí smluvní dokumentace a podrobné informace k jednotlivým fondům, jejich charakteru,

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

výnosnosti a rizikovosti může kdokoli kdykoli získat z webu instituce. Požadavky žalobce byly zaznamenány v jím doložené smluvní dokumentaci a žalobce rovněž učinil prohlášení ve smlouvách o tom, že všechny jeho písemné dotazy ohledně sjednáváného pojištění byly zodpovězeny, vzal na vědomí právo odstoupit od smlouvy v případě, že by se ukázalo, že jeho dotazy byly zodpovězeny neúplně nebo nepravdivě a prohlásil, že byl seznámen s informacemi a převzal a byl seznámen s pojistnými podmínkami, což stvrdil vlastnoručním podpisem. Instituce dále uvedla, že žádný dotaz žalobce o jakékoli další informaci související s pojištěním neeviduje, když žalobce byl navíc v rámci poučení seznámen mj. s možností odstoupení od smlouvy ve lhůtě dvou měsíců, což rovněž nevyužil. Instituce dále vznesla námitku promlčení práva žalobce na dovolání se neplatnosti pojistné smlouvy a s ním případně uplatněných práv na vydání bezdůvodného obohacení. K dotazu žalovaného ohledně možnosti smírného vyřešení sporů instituce uvedla, že nepovažuje smírné řešení sporu za možné a navrhla, aby žalovaný návrh na neplatnost smlouvy a vydání bezdůvodného obohacení zamítl, případně aby ve věci nařídil jednání.

19. Ze správního spisu tedy soud zjistil, že jediný dokument, který instituce na výzvu žalovaného nedoložila, je záznam o požadavcích a potřebách žalobce. Instituce k tomuto uvedla, že záznamem nedisponuje, neboť je ho povinnost mít ze zákona jako součást u pojistných smluv sjednaných až od data 1. 1. 2014, zatímco předmětná pojistná smlouva byla s žalobcem uzavřena již v roce 2009.
20. Z obsahu spisového materiálu soud dále zjistil, že dne 9. 4. 2018 byla žalovanému doručena výzva žalobce k opatření proti nečinnosti podle ust. § 80 správního řádu. Dne 23. 4. 2018 vydal žalovaný sdělení k výzvě k opatření proti nečinnosti, ve kterém uvedl, že neshledal důvody k zahájení řízení k opatření proti nečinnosti, protože „doposud neshromáždil všechny podklady nutné pro rozhodnutí ve věci“, a tak zatím podle jeho názoru nezačala běžet lhůta pro vydání nálezů ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi. Toto sdělení žalovaný doručil dle přiložené doručky do datové schránky zástupce žalobce dne 24. 4. 2018.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud na základě včas podané žaloby posoudil tvrzenou nečinnost žalovaného, kdy při posouzení žaloby vycházel ze skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí v souladu s ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, a to za podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil již ve své žalobě a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
22. Žaloba je důvodná.
23. Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti správního orgánu. Podmínky tohoto řízení a postup soudu při rozhodování o těchto žalobách jsou upraveny v ust. § 79 a násl. s. ř. s., podle kterého se ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle ust. § 81 s. ř. s. soud

rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

24. Městský soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky pro věcné projednání žaloby na ochranu proti nečinnosti. Podmínkou aktivní legitimace podle ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. je bezvýsledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti musí být splněna již k okamžiku podání žaloby, což vyplývá z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015 - 59, jež stanoví, že „*pouze ten, kdo před podáním žaloby (v případě řízení vedeného podle správního řádu) podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (tj. nadřízený správní orgán vydal usnesení o nevyhovění žádosti podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu, popř. ve třicetidenní lhůtě o žádosti nerozhodl), vyčerpá tento prostředek bezvýsledně. Teprve v tomto případě je jeho žaloba přípustná.*“.
25. V případě žalovaného jde o atypický orgán vykonávající působnost v oblasti veřejné správy, který autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech osob, přičemž na řízení vedená žalovaným se subsidiárně použije správní řád (k povaze rozhodnutí arbitra viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2007, č. j. 2 Afs 176/2006 - 96). Obecný prostředek ochrany před nečinností je upraven v ust. § 80 správního řádu, přičemž opatření proti nečinnosti činí nadřízený správní orgán buď sám, nebo na žádost účastníka řízení, uplynula-li lhůta pro vydání rozhodnutí. Městský soud proto posoudil, zda v případě žalovaného vůbec existoval nějaký nadřízený správní orgán, u kterého by bylo možné prostředek využít. V této souvislosti vycházel městský soud z ust. § 178 odst. 1 správního řádu, dle kterého nadřízeným správním orgánem je ten správní orgán, o kterém to stanoví zvláštní zákon. Neurčuje-li jej zvláštní zákon, je jím správní orgán, který podle zákona rozhoduje o odvolání, popřípadě vykonává dozor. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), arbitr rozhoduje ve věci samé nálezem. Opravným prostředkem proti nálezu jsou námitky, o kterých rozhoduje znovu arbitr podle ust. § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi. Podle městského soudu lze proto dle ust. § 178 odst. 1 správního řádu určit, že žalobce byl nejprve povinen podat návrh na přijetí opatření proti nečinnosti. K tomu v případě žalobce skutečně došlo a tento byl i bezvýsledně vyčerpán, když v daném případě byla výzva žalobce k opatření proti nečinnosti podle ust. § 80 správního řádu doručena dne 9. 4. 2018 příslušnému správnímu orgánu, kterým je právě žalovaný. Dne 23. 4. 2018 vydal žalovaný sdělení k výzvě k opatření proti nečinnosti a dne 5. 6. 2018 byla doručena žaloba proti nečinnosti městskému soudu.
26. Rozhodným okamžikem pro učinění závěru, zda byly podmínky řízení splněny, ale také pro samotné rozhodnutí ve věci, je určení konkrétního data, od kterého počíná běžet lhůta pro vydání nálezu žalovaným.
27. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje finanční arbitr ve věci samé bez zbytečného odkladu nálezem, nejdéle však do 90 dnů od shromáždění všech podkladů nutných pro rozhodnutí; nelze-li ve zvlášť složitých případech, vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, lhůta se přiměřeně prodlouží, nejvýše o dalších 90 dnů.

28. Podle čl. 8 písm. e) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. 5. 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) „*výsledek postupu alternativního řešení sporu musí být k dispozici do 90 kalendářních dnů ode dne, kdy subjekt alternativního řešení sporů obdržel úplný spis stížnosti*“. Bližší vysvětlení tohoto ustanovení je obsaženo v odstavci 40 preambule směrnice o alternativním řešení sporů, podle nějž by měl finanční arbitr „*ukončit postup řešení sporů on-line či off-line bezodkladně ve lhůtě 90 kalendářních dnů ode dne, kdy obdrží úplný spis ke stížnosti, včetně veškeré příslušné dokumentace týkající se této stížnosti, a to včetně zpřístupnění výsledku postupu alternativního řešení sporů. Subjekt alternativního řešení sporů, který obdržel stížnost, by měl strany o stížnosti vyrozumět poté, co získá veškeré dokumenty nezbytné k zahájení postupu alternativního řešení sporů.*“.
29. Soud je povinen vnitrostátní právní úpravu vykládat tak, aby co nejlépe odpovídala smyslu a účelu směrnice Evropské unie, již transponuje (rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 5. 10. 2004, *Pfeiffer a další proti Deutsches Rotes Kreuz*, C-397/01 až C-403/01 a ze dne 16. 12. 1993, *Theodoro Wagner Miret*, C-334/92).
30. Otázkou počátku běhu lhůty pro vydání nálezu žalovaným se již zabýval Nejvyšší správní soud, který konstatoval, že počátek lhůty je spojen s okamžikem shromáždění všech podkladů nutných pro rozhodnutí a nijak nesouvisí s následným procesním úkonem žalovaného (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2018, č. j. 4 Afs 110/2018 - 40, či rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2018, č. j. 9 As 36/2018 - 37). Řízení před žalovaným Nejvyšší správní soud člení do dvou fází, kdy v první fázi dochází ke shromažďování podkladů a ve fázi druhé k jejich vyhodnocení a právnímu posouzení. V citovaných rozsudcích Nejvyšší správní soud vyloučil, že by se počátek lhůty pro vydání rozhodnutí odvíjel od vyrozumění účastníků o tom, že žalovaný shromáždil veškeré podklady. Výklad žalovaného, podle kterého by lhůta počala běžet okamžikem, kdy si žalovaný vyhodnotí úplnost spisového materiálu a tuto skutečnost projeví navenek tím, že vyhotoví výzvu stranám sporu k seznámení se se spisem, je tedy chybný a nemá oporu v zákoně ani v rozsudcích Nejvyššího správního soudu. Stanovení počátku běhu lhůty pro vydání rozhodnutí nelze ponechat pouze v gesci žalovaného, počátek musí být spojen s přezkoumatelnou objektivní skutečností a nesmí být závislý pouze na vůli žalovaného.
31. K uvedenému městský soud jen *v obecnosti* připomíná, že řízení před finančním arbitrem je dle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zahájeno návrhem, tudíž oznámení o zahájení řízení zasílané oběma účastníkům řízení a seznámení instituce s předmětem řízení lze učinit již na počátku řízení a tím lze úsporně poskytnout i časově bližší prostor pro reakci instituce a vyhledání podkladů k předmětu sporu tak, aby fáze shromažďování podkladů nadbytečně neprotahovala řízení před vlastní fází hodnocení podkladů, postižené zákonnou lhůtou k rozhodnutí.
32. Na základě závěrů Nejvyššího správního soudu v uvedených rozsudcích určil městský soud, že v tomto případě druhá fáze řízení začala běžet nejpozději ode dne následujícího po dni doručení vyjádření instituce k návrhu na zahájení řízení, tj. ode dne 18. 10. 2017. Žalobce totiž ve svých dřívějších vyjádřeních adresovaných žalovanému uváděl, že nedisponuje jinými podklady nebo důkazy, které by mohl předložit, nebylo možné tedy očekávat, že by na další případnou výzvu ze strany žalovaného doložil jakékoli další podklady či důkazy. Instituce se pak vyjádřila a doplnila požadované podklady dne 17. 10. 2017 poté, co jí byla prodloužena lhůta pro vyjádření a předložení podkladů. Soud

přihlédl k množství dokumentů požadovaných žalovaným a předložených institucí, proto respektoval nezbytnost prodloužení lhůty pro vyjádření instituce. Instituce svým podáním doplnila podklady nutné pro rozhodnutí, neboť k obsáhlé výzvě žalovaného jednak podala své podrobné vyjádření, v němž objasnila žalovaným požadované skutečnosti ohledně průběhu uzavření předmětné pojistné smlouvy, informační povinnosti vztahující se k pojistné smlouvě apod., a jednak doložila veškerou požadovanou dokumentaci, jak vyplývá z obsahu spisového materiálu rozvedeného shora v rozsudku. Žalovaný následně již žádnou další výzvu instituci k doplnění vyjádření či doložení jiných podkladů nezaslal, v předmětném řízení navíc neprovedl až do dnešního dne (tedy po dobu delší než 22 měsíců) žádný další úkon a je tudíž ve věci nečinný.

33. Doručení vyjádření instituce v okamžiku, kdy žalobce již neměl další podklady k předložení, tedy s ohledem na shora uvedené představuje objektivní skutečnost, na základě které došlo ke shromáždění podkladů, a žalovaný tak mohl přistoupit k právnímu posouzení a hodnocení těchto podkladů. Lhůta pro vydání rozhodnutí tedy počala běžet nejpozději ode dne následujícího po dni doručení vyjádření instituce a předložení podkladů, tj. ode dne 18. 10. 2017 a skončila tak dne 16. 1. 2018.
34. K tomuto městský soud konstatuje v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu, že uvedené dvě fáze řízení nejsou jasně a pevně ohraničené a je z povahy věci zřejmé, že se obě fáze mohou prolínat a stejně jako v první fázi může dojít k předběžnému právnímu posouzení, tak ve druhé fázi se mohou objevit nebo být navrženy další podklady pro rozhodnutí. Tato okolnost ale není důvodem, proč zpochybňovat či jinak oddalovat počátek běhu lhůty. V okamžiku, kdy obě strany předložily veškeré podklady, které měly k dispozici, a žalovaný nevyzval strany, aby předložily další konkrétní podklady, je nepochybné, že druhá fáze řízení započala. V případě, že by se objevily v průběhu druhé fáze další podklady, které by s ohledem na svou povahu žalovanému bránily rozhodnout ve lhůtě 90 dnů, má žalovaný možnost lhůtu prodloužit o dalších 90 dnů.
35. Výzvu k opatření proti nečinnosti podle ust. § 80 správního řádu podal žalobce dne 10. 4. 2018, tzn. po uplynutí lhůty pro vydání nálezů, která žalovanému skončila dne 16. 1. 2018, soud proto dospěl k závěru, že žalobce před podáním žaloby bezvýsledně vyčerpal prostředky, které mu správní řád stanovil k ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Soud k tomu dodává, že ve sdělení ze dne 23. 4. 2018, jímž žalovaný nevyhověl výzvě žalobce k opatření proti nečinnosti, uvedl, že *doposud neshromáždil všechny podklady nutné pro rozhodnutí ve věci*, aniž by specifikoval, jaké nezbytné podklady a z jakého důvodu postrádá a proč toto brání posouzení návrhu a rozhodnutí o něm. Žalobce tudíž splnil podmínky pro podání žaloby a nebylo namístě žalobu odmítnout, jak navrhoval žalovaný. Žaloba na ochranu proti nečinnosti pak byla k městskému soudu podána dne 5. 6. 2018, tzn. ani samotná žaloba tedy nebyla podána předčasně, jelikož žalobce ji podal v okamžiku, kdy žalovanému již uplynula lhůta k rozhodnutí. Z výše uvedených důvodů a s ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku ze dne 31. 5. 2018, č. j. 9 As 36/2018 - 37, dospěl městský soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně, jak shora podrobně vysvětleno.
36. Absence konání žalovaného v přiměřené lhůtě a rozhodování v zákonem stanovené lhůtě je v rozporu s cílem zefektivnit a urychlit spory a vede k nedůvodným průtahům v řízení. Jakkoli lze mít do určité míry pochopení pro žalovaným namítanou přetíženost a omezené personální kapacity a pravděpodobnou nepředvídatelnost nárůstu obdobných sporů, nemohou tyto objektivní okolnosti být na újmu účastníkům řízení, kteří usilují o vyřešení

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

sporu v přiměřené době. Je třeba vidět, že u celé řady správních orgánů v jiných oblastech veřejnoprávního rozhodování jsou lhůty pro rozhodnutí dle správního řádu, případně i zvláštních zákonů kratší a nadto zahrnují celý proces správního řízení od podání návrhu či žádosti, tedy i včetně shromažďování podkladů (rozhodování ve věcech stavebních, celních, poskytování licencí, ukládání správních sankcí apod.) Oproti tomu beneficiem řízení před finančním arbitrem je lhůta 90 dnů, případně prodloužená o dalších 90 dnů, běžících až od shromáždění podkladů a postihující až fázi hodnocení podkladů. V tomto smyslu se jeví obrana žalovaného argumentací o šikanózním postupu žalobce jako naprosto neúměrná a nadto odhlízející od podstaty věci, kdy žalovaný ve svém vyjádření k žalobě argumentuje zcela obecně zátěží své zákonem dané pravomoci, aniž by se vyjádřil k vlastním úkonům a jejich potřebě v daném řízení. To nad rámec skutečnosti, že ani ve sdělení k výzvě žalobce k opatření proti nečinnosti nekonkretizoval nedostatek jakých, dosud neshromážděných podkladů mu brání v analýze věci a vydání rozhodnutí. Dále pokud žalovaný není v některých věcech oprávněn rozhodovat, je třeba s takovým návrhem naložit příslušným procesním způsobem. Městský soud nemohl odhlédnout od toho, že nároky na rozhodování v zákonem stanovených lhůtách platí pro státní moc jako celek, bez ohledu na její dělení do jednotlivých složek a mají jednotlivci garantovat ochranu jeho práv, přičemž nezbytným atributem takové ochrany je také její včasnost (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 1. 2004, sp. zn. I. ÚS 600/03. Žalovaný navíc ani nadále nekonal a ve věci rozhodnutí nevydal až do dne rozhodnutí soudu. Přesto, že soud dle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. zjišťoval stav řízení před žalovaným před svým rozhodnutím výzvou k žalovanému, aby sdělil stav řízení (výzva ze dne 28. 11. 2018), žalovaný až do vydání tohoto rozsudku nereagoval.

37. Žalovaný navíc ani nadále nekonal a ve věci rozhodnutí nevydal až do rozhodnutí soudu, který je dle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. povinen rozhodovat na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

VI. Závěr

38. Městský soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a proto uložil žalovanému povinnost rozhodnout ve výroku uvedené věci, k čemuž mu stanovil lhůtu 90 dnů. Takto stanovená lhůta umožní žalovanému, aby opatřil další důkazy, pokládá-li to pro rozhodnutí věci za nezbytné, a ve věci následně rozhodl. Současné poskytnutá lhůta nepřekračuje mezní lhůtu stanovenou v ust. § 81 odst. 2 s. ř. s.
39. Soud rozhodl o nákladech řízení dle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tyto náklady jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 2 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem. Zástupce žalobce učinil tři úkony právní služby po 3 100 Kč [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, podání repliky k vyjádření žalovaného dle ust. § 11 odst. 1 písm. a), d), ust. § 7 bod 5 ve vazbě na ust. § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], a za každý tento úkon mu náleží režijní paušál ve výši 300 Kč podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky. Částka je dále zvýšena o 2 142 Kč odpovídající náhradě za daň z přidané hodnoty, již je zástupce žalobce jako plátce DPH povinen z odměny za zastupování a z náhrady hotových výdajů státu odvést. Celkem

tak náklady řízení žalobce činí částku 14 342 Kč, již je žalovaný povinen uhradit do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. března 2019

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.